YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

21 päivänä huhtikuuta 1999 *

Yhdistetyissä asioissa C-28/98 ja C-29/98,

jotka Tribunal de grande instance de Thionville (Ranska) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäviksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa

Marc Charreire (C-28/98) ja

Jean Hirtsmann (C-29/98)

vastaan

Directeur des services fiscaux de la Moselle

ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, G. Hirsch ja P. Jann sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J. L. Murray, D. A. O. Edward, H. Ragnemalm, L. Sevón ja M. Wathelet (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: N. Fennelly,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Tribunal de grande instance de Thionville on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 21.3.1997 tekemillään kahdella päätöksellä, jotka ovat saapuneet yhteisöjen tuomioistuimeen 3.2.1998, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä perustamissopimuksen 95 artiklan tulkinnasta.

2 Kysymykset ovat tulleet esiin asioissa, joiden asianosaisina ovat toisaalta Marc Charreire ja Directeur des services fiscaux de la Moselle (jäljempänä verojohtaja) sekä toisaalta Jean Hirtsmann ja verojohtaja; ensimmäinen asia koskee määräystä maksaa 39 881 Ranskan frangin suuruinen vero sen johdosta, että moottoriajoneu-

voista veroasteikon mukaan maksettava vero (jäljempänä vero) oli jäänyt suorittamatta, ja toinen koskee sellaisten yhteensä 23 372 Ranskan frangin suuruisten verojen palauttamista, jotka Hirtsmann väittää maksaneensa perusteettomasti vuosina 1995 ja 1996.

3 Charreire omistaa Chevrolet-merkkisen ajoneuvon. Veroviranomainen on määrittänyt kyseisen ajoneuvon verotuksen perusteena olevaksi tehoksi 33 hevosvoimaa. Hirtsmann omistaa Jeep Cherokee -merkkisen ajoneuvon, joka on otettu ensimmäisen kerran käyttöön 6.5.1991. Veroviranomainen on määrittänyt tämän ajoneuvon verotuksen perusteena olevaksi tehoksi 23 hevosvoimaa.

4 Charreire on nostanut ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa kanteen verojohtajaa vastaan ja vaatinut, että hänelle vuonna 1996 osoitetut veronmaksua koskevat määräykset kumotaan. Hirtsmann on nostanut samassa tuomioistuimessa kanteen verojohtajaa vastaan ja vaatinut vuosina 1995 ja 1996 maksamiensa verojen palauttamista.

5 Charreire ja Hirtsmann ovat esittäneet kansallisessa tuomioistuimessa graafisia selvityksiä veroprogressiosta ja väittäneet, että veroaste nousee epätavallisen paljon 17 hevosvoimasta lähtien eli veroluokissa, joihin ei kuulunut lainkaan Ranskassa valmistettuja ajoneuvoja vaan pelkästään tuontiajoneuvoja, mistä syystä verotuksella oli kansallista tuotantoa suojaavia vaikutuksia.

6 Tästä syystä Tribunal de grande instance de Thionville arvioi, että sen oli tarpeen lykätä asian käsittelyä ja pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua kysymyksiinsä. Asiassa C-28/98 se esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan kysymyksen:

" — — vastaako sovellettu verotusjärjestelmä objektiivisia perusteita, joihin ei liity syrjivää vaikutusta ja jotka eivät kuulu perustamissopimuksen 95 artiklan sovelta-

misalaan, kun otetaan huomioon kantajan Chevrolet-merkkisen ajoneuvon, jonka verotuksen perusteena olevaksi tehoksi onmääritetty 33 hevosvoimaa ja rekisterinumero on 6707 ZK 57, vastaanottopäivämäärä ja kantajan esittämät graafiset selvitykset ja tiedot veroprogressiosta sekä lisäksi viranomaisen esittämät huomautukset?"

Asiassa C-29/98 sama tuomioistuin on pyytänyt yhteisöjen tuomioistuimelta ratkaisua seuraavaan kysymykseen:

" — — vastaako sovellettu verotusjärjestelmä objektiivisia perusteita, joihin ei liity syrjivää vaikutusta ja jotka eivät kuulu perustamissopimuksen 95 artiklan soveltamisalaan, kun otetaan huomioon kantajan Jeep-merkkisen ajoneuvon, jonka verotuksen perusteena olevaksi tehoksi on määritetty 23 hevosvoimaa ja rekisterinumero on 1438 XX 57, vastaanottopäivämäärä ja kantajan esittämät graafiset selvitykset ja tiedot veroprogressiosta sekä lisäksi viranomaisen esittämät huomautukset?"

7 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 8.10.1998 antamalla määräyksellä asiat yhdistettiin kirjallista ja suullista käsittelyä sekä tuomion antamista varten.

8 Aluksi on syytä todeta, että jotta yhteisön oikeutta voitaisiin tulkita siten, että tulkinnasta olisi kansalliselle tuomioistuimelle hyötyä, sen on määriteltävä esittämiinsä kysymyksiin liittyvät tosiasiat ja oikeudelliset seikat tai ainakin selostettava ne tosiseikkoja koskevat olettamukset, joihin nämä kysymykset perustuvat (ks. mm. yhdistetyt asiat C-320/90—C-322/90, Telemarsicabruzzo ym., tuomio 26.1.1993, Kok. 1993, s. I-393, 6 kohta; asia C-157/92, Banchero, määräys 19.3.1993, Kok. 1993, s. I-1085, 4 kohta; asia C-378/93, La Pyramide, määräys 9.8.1994, Kok. 1994, s. I-3999, 14 kohta; asia C-458/93, Saddik, määräys 23.3.1995, Kok. 1995, s. I-511, 12 kohta; asia C-196/96, Lahlou, määräys 19.7.1996, Kok. 1996, s. I-3945, 4 kohta ja asia C-9/98, Agostini, määräys 8.7.1998, Kok. 1998, s. I-4261, 4 kohta).

9 Tältä osin on korostettava, että ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevissa päätöksissä annettujen tietojen ja niissä esitettyjen kysymysten perusteella yhteisöjen tuomioistuin voi antaa asian ratkaisun kannalta tarkoituksenmukaisia vastauksia, ja niiden perusteella jäsenvaltioiden hallituksilla ja muilla, joita asia koskee, on myös mahdollisuus esittää huomautuksensa EY:n tuomioistuimen perussäännön 20 artiklan mukaisesti (ks. erityisesti yhdistetyt asiat 141/81—143/81, Holdijk ym., tuomio 1.4.1982, Kok. 1982, s. 1299, 6 kohta; em. asia Saddik, määräyksen 13 kohta ja em. asia Lahlou, määräyksen 5 kohta). Yhteisöjen tuomioistuimen on valvottava, että tätä mahdollisuutta suojellaan, ottaen huomioon se, että edellä mainitun säännöksen mukaan ainoastaan ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevat päätökset annetaan tiedoksi niille, joita asia koskee (ks. erityisesti em. asia Holdijk ym., tuomion 6 kohta; em. asia Saddik, määräyksen 13 kohta ja em. asia Lahlou, määräyksen 5 kohta).

10 Pääasian oikeudenkäyntien osalta on todettava, kuten komissiokin on kirjallisissa huomautuksissaan todennut, että kansallinen tuomioistuin ei ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tekemissään päätöksissä esitä lainkaan edellä mainittujen edellytysten mukaisia tietoja asiaan liittyvistä tosiseikoista ja oikeudellisista seikoista saati syistä, joiden vuoksi se katsoo, että kysymysten esittäminen yhteisöjen tuomioistuimelle on tarpeen.

11 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin ei ensinnäkään selvitä käsittelemäänsä oikeudenkäyntiä koskevia tosiseikkoja vaan tyytyy toistamaan samoja sanamuotoja käyttäen sen, mitä sille esitetyissä kirjelmissä on todettu. Tosiseikasto voitaisiin kuitenkin määritellä ainoastaan pääasian kantajien kirjelmiä tutkimalla, koska asiassa ei ole esitetty jäsenvaltioiden hallitusten ja muiden halukkaiden laatimia kirjallisia huomautuksia. Tässä yhteydessä voidaan täsmentää, että pääasian kantajien ajoneuvot ovat molemmat merkiltään amerikkalaisia ja että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (ks. asia 148/77, Hansen, tuomio 10.10.1978, Kok. 1978, s. 1787, 23 kohta; yhdistetyt asiat C-228/90—C-234/90, C-339/90 ja C-353/90, Simba ym., tuomio 9.6.1992, Kok. 1992, s. I-3713, 14 kohta; asia C-130/92, OTO, tuomio 13.7.1994, Kok. 1994, s. I-3281, 18 kohta ja asia C-284/96, Tabouillot, tuomio 18.12.1997, Kok. 1997, s. I-7471, 23 kohta) 95 artiklaa ei voida soveltaa suoraan kolmansista maista jäsenvaltioon tuotuihin tavaroihin; ennakkoratkaisupyynnöissä ei kuitenkaan yksilöidä, onko pääasian kantajien ajoneuvot tuotu suoraan Yhdysvalloista Ranskaan vai onko ne ensin saatettu vapaaseen vaihdantaan jossain muussa jäsenvaltiossa ja vasta tämän jälkeen viety Ranskaan, minkä seurauksena asiaa olisi tarkasteltava yhteisön oikeuden kannalta. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin

viittaa kummankin asian osalta esittämissään kysymyksissä kyseisten ajoneuvojen vastaanottoajankohtaan muttei kuitenkaan täsmennä tätä tosiseikkaa päätöksessään.

12 Toiseksi ennakkoratkaisupyynnöt sisältävät ristiriitaisia tietoja eikä niiden perusteella voida siten saada riittävää tietoa oikeudellisesta tilanteesta.

13 Asiassa C-28/98 ei ole yksilöity tarkasti, mitä yleisohjetta oli tosiasiallisesti sovellettu pääasian kantajan ajoneuvon verotuksen perusteena olevaa tehoa määriteltäessä. Ennakkoratkaisupyyntöön sisältyy ristiriitaisia tietoja siitä, mitä yleisohjetta veroviranomaiset sovelsivat määrittäessään Charreiren ajoneuvon verotuksen perusteena olevaksi tehoksi 33 hevosvoimaa. Charreiren mukaan siinä ilmoitetaan, että ajoneuvon verotuksen perusteena oleva teho on laskettu vuoden 1977 yleisohjeen perusteella K-kertoimella vähennettynä, kun taas veroviranomaisen mukaan kyseisestä ajoneuvosta kannettiin vero sellaisen 12.1.1988 annetun yleisohjeen perusteella, jonka mukaan vuoden 1977 yleisohjeen mukaista K-kertoimella porrastamista ei enää sovelleta verotuksen perusteena olevaa tehoa laskettaessa.

14 Myös asiaa C-29/98 koskevassa ennakkoratkaisupyynnössä on ristiriitaisia tietoja siitä, mitä yleisohjetta pääasian kantajan ajoneuvon verotuksen perusteena olevan tehon määrittämisessä on sovellettu. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa perusteluissaan, että veroviranomaisen omista asiakirjoista käy ilmi, että pääasian kantajan ajoneuvoon sovelletaan edelleen 28.12.1956 annettua yleisohjetta, vaikka se oli aiemmin ilmoittanut, että veroviranomaisen 20.11.1996 päivätyn vastineen mukaan kyseinen ajoneuvo oli otettu käyttöön 6.5.1991, ja todennut, että sen hallinnollinen teho on laskettu sellaisen 12.1.1988 annetun yleisohjeen mukaan, jossa poistetaan K-kertoimella porrastaminen verotuksen perusteena olevaa tehoa laskettaessa vuoden 1977 yleisohjeen perusteella. Kun otetaan huomioon pääasian kantajan kannekirjelmässään esittämät huomautukset, jotka esitetään tiivistetysti ennakkoratkaisupyynnössä, vaikuttaa siltä, että Hirtsmann vastusti Charreiren tavoin väitettä, jonka mukaan 12.1.1988 annettua yleisohjetta, jossa K-kertoimella porrastaminen poistettiin, olisi sovellettu, ja arvioi, että hänen ajoneuvonsa hallinnollinen teho oli laskettu vuoden 1977 yleisohjeen perusteella.

15 Kolmanneksi on todettava, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei täsmennä syitä, joiden vuoksi se katsoo olevan tarpeen pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua.

16 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin tiedustelee samalla tavalla molemmissa päätöksissään, onko pääasiassa tarkasteltavana olevan kaltainen verotusjärjestelmä perustamissopimuksen 95 artiklan mukainen. Pyyntönsä perusteeksi se tyytyy viittaamaan — asiaa sen syvällisemmin tarkastelematta tai selvittämättä — "tilanteen tutkimiseen" niiden veroprogressiota koskevien graafisten selvitysten perusteella, jotka Charreire ja Hirtsmann ovat esittäneet 16.12.1996 kirjelmissään pääasiassa ja joiden mukaan "sylinteritilavuudeltaan suurten ajoneuvojen verotukseen liittyy erityispiirteitä, jotka saattavat herättää keskustelua verotuksen syrjivästä luonteesta".

17 Koska ennakkoratkaisukysymykset koskevat lähinnä veroprogressiota, on aiheellista huomauttaa yhteisöjen tuomioistuimen todenneen jo asiassa C-113/94, Casarin, 30.11.1995 antamassaan tuomiossa (Kok. 1995, s. I-4203), että 95 artikla ei estä sellaisen kansallisen sääntelyn mukaisen moottoriajoneuvoverotuksen soveltamista, jossa käytetty progressiokerroin kasvaa siten kuin Ranskassa voimassaolevan kaltaisessa järjestelmässä, edellyttäen, että tämä kasvu ei vaikuta muista jäsenvaltioista maahantuotujen ajoneuvojen myyntiin kansallista ajoneuvotuotantoa suosivasti. Vaikka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen huomio onkin kiinnittynyt kyseiseen tuomioon yhden pääasiassa asianosaisena olevan aloitteesta, on silti todettava, ettei kyseinen tuomioistuin ole nyt käsiteltävänä olevassa asiassa esittänyt syitä, joiden takia se katsoi edelleen olevan tarpeen esittää kysymykset yhteisöjen tuomioistuimelle.

18 Näissä olosuhteissa on aiheellista todeta työjärjestyksen 92 artiklan ja 103 artiklan 1 kohdan mukaisesti, että yhteisöjen tuomioistuimelle esitettyjen ennakkoratkaisukysymysten tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

Oikeudenkäyntikulut

19 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on määrännyt seuraavaa:

Tribunal de grande instance de Thionvillen 21.3.1997 tekemillään päätöksillä esittämät ennakkoratkaisupyynnöt jätetään tutkimatta.

Annettiin Luxemburgissa 21 päivänä huhtikuuta 1999.

R. Grass — kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias — presidentti